

IDEIA

Egoitz, Urtzi eta Joanes, udaran hondartzan baino bat hartzan zeudela, dutxeta joan ziren gatza kentzera. Toailetan zeudela neskei begira, Urtzik egarria zuela esan zion beste lagunei. Urtzik anka puskaturik zuen eta konturatu zen zerbait hartzera joateko, baita guk ere, zerbait hartzera joateko ibilaldi luzea egin beharko genuela.

Zarautzen ez zuten arazorik izango, tabernak hondartzaren ondoan daudelako. Aldiz, Zumaiko Santillo hondartzan zirela, ikusita Santillo hondartzako txiringittoa urruti geratzen zela, zerbait edan edo jan nahi bazuten urrutira joan beharko zuten erostera. Horregatik, ondorengo ideia aurrera eramatera bururatu zitzaigun:

Zergatik ez dago janari eta edari saltzailerik? 3 Lagunak, ideia horri buruz bueltaka ibili ziren eta azkenean Joanek proposatu zuen, “zergatik ez dugu guk behar hori asetzen? hondartzatik mugitu gabe janaria eta freskagarriak erosteko aukera eskaini dezakegu”.

Gure ideia horrela sortu zen. Gure lagunak Urtzik anka apurtuta zuen ondartzan zeola. Ikusi genuen zailtasun ikaragarria zuela hondartzako txirinitora jotzea urruti zegoelako. Horregatik bururatu zitzaigun zergatik ez genuen pertsonak hondartzan daudenean bilatzen duten erosotasun hori ematen.

Guk egin nahi duguna ondorengo hau da, karrito baten bidez hondartzako txiringittoa urruti dagoen hondartzetan saltzen ibiliko gera. Demanda handien duen produktuak zein diren ikusiko dugu hasiera batean eta saltzen hari garen bitartean ikusuten badeu gauz berriak eskatzen dituztela eta demanda handia dutela, gaur horiek saltzen zaiatuko ginatkeen.

